

สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร. 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

www.josephbanpong.org E-mail : st.joseph_banpong@hotmail.co.th

2015

ปีนักบวช

จงร่วมยินดี
ด้วยความชื่นบานเถิด
อสย 66:10

DA MIHI ANIMAS CAETERA TOLLE

16 ส.ค.
2014

16 ส.ค.
2015

การเกิดของฟอบบอสโก

ปีศักดิ์สิทธิ์

ของพระศาสนจักรคาทอลิกไทย

วันอาทิตย์ที่ 23 สิงหาคม 2015 ปีที่ 49 ฉบับที่ 2691

อาทิตย์ที่ 21 เทศกาลธรรมดา ปี B

พระวาจา (ยน.6:60-69)

เวลานั้น เมื่อศิษย์หลายคนได้ยินพระเยซูเจ้าตรัส
ดังนี้ ก็กล่าวว่า “ถ้อยคำนี้ขัดหูจริง ใครจะฟังได้” พระเยซู
เจ้าทรงทราบด้วยพระองค์ว่าบรรดาศิษย์กำลังบ่นกันเรื่องนี้
จึงตรัสแก่เขาว่า “เรื่องนี้ทำให้ท่านเคลือบแคลงใจหรือ
แล้วถ้าท่านจะเห็นบุตรแห่งมนุษย์กลับขึ้นสู่สรวงสวรรค์ที่เคยอยู่
แต่ก่อนแล้ว ท่านจะว่าอย่างไร พระจิตเจ้าทรงเป็นผู้ประทาน
ชีวิต ถ้าฟังมนุษย์ทำอะไรไม่ได้ วาจาที่เรากล่าวแก่ท่าน
ทั้งหลายนั้นให้ชีวิต เพราะมาจากพระจิตเจ้า แต่บางท่าน
ไม่เชื่อ”

พระเยซูเจ้าทรงทราบตั้งแต่แรกแล้วว่าผู้ใดไม่เชื่อ
และผู้ใดจะทรยศต่อพระองค์ พระองค์ตรัสต่อไปว่า “ดังนั้น
เราจึงบอกท่านทั้งหลายว่า ไม่มีผู้ใดมาหาเราได้ เว้นแต่ผู้ที่
พระบิดาประทานให้เขามา” หลังจากนั้น ศิษย์หลายคน
เปลี่ยนใจ ไม่ติดตามพระองค์อีกต่อไป

พระเยซูเจ้าจึงตรัสกับอัครสาวกสิบสองคนว่า
“ท่านทั้งหลายจะไปด้วยหรือ”

ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า “พระเจ้าข้า พวกเราจะไป
หาใครเล่า พระองค์มีพระวาจาแห่งชีวิตนิรันดร์ พวกเราเชื่อ
และรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า”

พระคริสตเจ้าทรงเป็นพระวาจา

ที่ให้อชีวิตนิรันดร์

หัวข้อ พระวาจาแห่งชีวิตนิรันดร์
ธรรมล้ำลึก พระคริสตเจ้าทรงเป็นพระวาจาที่ให้ชีวิตนิรันดร์
ท่าที การให้ความสำคัญกับพระวาจาของพระคริสตเจ้า
การดำเนินชีวิต เราจะฟังพระวาจาของพระเจ้า และนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง

บทอ่านที่หนึ่ง : ยชว 24:1-2ก, 15-17, 18ข

ที่เมืองเซเคม โยชูวาและประชาชนชาวเยรูซาเล็มได้ประกาศยืนยันว่าจะรับใช้องค์พระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว พวกเขาได้รื้อฟื้นพันธสัญญาที่ภูเขาซีนายอีกครั้งหนึ่ง

บทอ่านที่สอง : - อฟ 5:21-32

สามีต้องรักภรรยาตามที่พระคริสตเจ้าทรงรักพระศาสนจักร เป็นความรักที่ศักดิ์สิทธิ์บริสุทธิ์ และปราศจากมลทิน

พระวรสาร : - ยน 6:60-69

เปโตรเป็นตัวแทนของบรรดาศิษย์ ประกาศยืนยันว่าจะอยู่กับพระเยซูเจ้า เพราะพระองค์ทรงมีพระวาจาแห่งชีวิตนิรันดร์

ผู้ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 23 สิงหาคม ค.ศ. 2015

พิธีขอบพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	เก็บถุงทาน	เชิญของถวาย
07.00 น.	คุณพ่อพระรัตน	คามิลเลียน	คุณทรงพล - คุณนวรรณ์	คุณสุพจน์	คุณครุณี
09.00 น.	คุณพ่อปลัด	เยาวชน	เยาวชน	เยาวชน	เยาวชน
19.00 น.	คุณพ่อวิเชียรแสง	สัตบุรุษ	คุณอุมาพร - คุณจันทร์เพ็ญ	คุณจุฑาทิพย์	คุณสวรรณ

จาก...

พระวาจา...สู่ชีวิต

ความเชื่อคริสตชนและการทำทนายในปัจจุบัน

พระวรสารวันนี้เป็นตอนสรุปของ “คำเทศนาเรื่องบังแห่งชีวิต” ของพระเยซูเจ้าที่เราได้ฟังติดต่อกันมาหลายอาทิตย์ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากพระดำรัสที่ว่า “ผู้ที่กินเนื้อและดื่มโลหิตของเรา ก็คงอยู่ในเรา และเราอยู่ในเขา” ทำให้บรรดาอัครสาวกบ่นว่า “ถ้อยคำนี้ขัดหู ใครจะฟังได้” พวกเขาคิดว่าพระองค์เป็นพวกปาเถื่อนกินเนื้อมนุษย์ พวกเขาไม่เข้าใจถ้อยคำและภาษาภาพพจน์ที่พระองค์หมายถึง “ศีลมหาสนิท” และพระองค์ได้ใช้โอกาสนี้ทำทนายพวกเขาให้เปิดตนเองต่อพระพรแห่งความเชื่อที่พระเจ้าทรงประทานให้

พระเยซูเจ้าพยายามที่จะช่วยผู้ติดตามพระองค์ ให้มองทุกอย่างในมิติของความเชื่อ อาศัยความเชื่อเท่านั้นจะช่วยให้พวกเขามองเห็นและเข้าใจถึงธรรมล้ำลึกสามประการที่พระองค์ทรงเปิดเผยให้ทราบ นั่นคือ 1) การรับเอากายเป็นมนุษย์ “เราเป็นปังซึ่งลงมาจากสวรรค์” (ยน 6:41), 2) การไถ่กู้ให้รอด “ปังที่เราจะให้ก็คือเนื้อของเราเพื่อให้โลกมีชีวิต” (ยน 6:51) และ 3) การเสด็จสู่สวรรค์และรับเกียรติรุ่งโรจน์ “ท่านจะเห็นบุตรแห่งมนุษย์กลับขึ้นสู่สถานที่ที่เคยอยู่แต่ก่อน” (ยน 6:62)

เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเห็นศิษย์หลายคนถอดใจและถอยหนีจากพระองค์ จึงตรัสกับบรรดาอัครสาวกทั้งสิบสองว่า “ท่านทั้งหลายอยากจะไปด้วยหรือ” ทุกวันนี้มีผู้คนมากมายที่หันหลังให้พระเยซูเจ้า ด้วยเหตุผลต่าง ๆ มากมายแตกต่างกันไป เช่น ต้องทำงานหาเงินไม่มีเวลามาวัด ต้องเดินทางไปโน่นมานี่ซึ่งเกียจไม่ยอมทำอะไร ต้องการอยู่สบาย ๆ และทำสิ่งที่ตนพึงพอใจ เป็นต้น พระเยซูเจ้าไม่เคยบังคับใคร สิ่งที่พระองค์ทรงต้องการคือความเชื่อและความวางใจในพระองค์

ความเชื่อจึงเป็นของประทานจากพระเจ้าที่ยกจิตใจและวิญญาณของเราให้สูงกว่าวัตถุและสิ่งที่สัมผัสจับต้องได้ เป็นคุณธรรมเหนือธรรมชาติที่อยู่เหนือเหตุผลและความเข้าใจของมนุษย์ ในอีกด้านหนึ่งความเชื่อเรียกร้องความร่วมมือของมนุษย์ด้วยการเลือกพื้นฐาน เลือกที่จะเชื่อพระเยซูเจ้าหรือปฏิเสธพระองค์ และตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา ได้มีชาย-หญิงมากมายที่เชื่อพระเยซูเจ้า และเลือกที่จะเป็นพยานถึงความเชื่อที่ตนเองได้รับด้วยชีวิตของตน เราจึงมีนักบุญ มรณสักขีมากมายในพระศาสนจักร

ข้อคิดสำหรับเรา

ประการแรก เราต้องเชื่อในพระเยซูเจ้าและดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์ เราได้รับความเชื่อนี้ตั้งแต่วันที่เรารับศีลล้างบาป เราต้องทำให้ความเชื่อนี้เติบโตในชีวิตของเรา ผ่านทางการภาวนา

และการรับพระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิท เพื่อเราจะได้รับพลังและความเข้มแข็งในการเอาชนะความอ่อนแอในตัวเรา และกระแสของโลกปัจจุบันที่ท้าทายเรา

ประการที่สอง เราต้องเลือกพระเยซูเจ้าและหนทางของพระองค์อย่างสิ้นเชิง เราต้องเลือกพระเยซูเจ้าเป็นลำดับแรกและหนทางของพระองค์คือไม้กางเขนโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ หรือสงวนสิ่งใดไว้สำหรับตนเอง ความคิด ทศนคติ คุณค่า และมุมมองชีวิตของพระเยซูเจ้า จะต้องกลายเป็นของเราและนำทางชีวิตเราทั้งครบ สิ่งนี้เองจะทำให้เราสามารถเผชิญหน้ากับความไม่เข้าใจ การวิพากษ์วิจารณ์ การดูหมิ่นหรือความยากลำบากต่าง ๆ ในชีวิต

ประการที่สาม เราต้องเชื่อในพระวาจาทรงชีวิต เราจะต้องกล่าวเหมือนนักบุญเปโตรว่า “พวกเราจะไปหาใครเล่า พระองค์ทรงมีพระวาจาแห่งชีวิตนิรันดร์” หากเราพยายามที่จะดำเนินชีวิตตามพระวาจาของพระองค์ทุกวัน เราก็จะมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระองค์และพระศาสนจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเพื่อนพี่น้องที่อยู่รอบข้างเราและต้องการความช่วยเหลือจากเรา

ความเชื่อในพระเยซูเจ้า ทำให้เราเลือกที่จะติดตามพระองค์ และสามารถกล่าวอย่างมั่นใจว่า

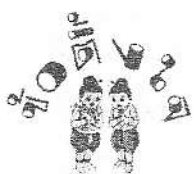
§ พระคริสตเจ้าเป็นแสงสว่างของเรา การออกห่างจากพระองค์ ทำให้เราเดินในความมืด

§ พระคริสตเจ้าเป็นชีวิตของเรา ปราศจากพระองค์ นำเราไปสู่ความตาย

§ พระคริสตเจ้าเป็นความเข้มแข็งของเรา ปราศจากพระองค์ ทำให้เราอ่อนแอ

§ พระคริสตเจ้าเป็นความรักของเรา ปราศจากพระองค์ ทำให้เราตกอยู่ในวังวนของความเกลียดชัง

ให้เรามาหาพระเยซูเจ้าผู้เป็นแสงสว่าง ชีวิต ความเข้มแข็ง และความรักของเรา เพื่อเราจะมีชีวิตที่สมบูรณ์ในพระองค์ ให้เราได้ตอบคำถามของพระองค์ด้วยตัวของเราเองว่า “ข้าพระองค์จะไปหาใครเล่า ในเมื่อพระองค์มีพระวาจาแห่งชีวิตนิรันดร์”

1. ข้าพเจ้าจะฟังพระวาจาของพระเจ้า และนำไปปฏิบัติในชีวิตอย่างจริงจัง
2. ข้าพเจ้าจะเอาชนะความอ่อนแอในตัวเองด้วยการรับศีลมหาสนิทอย่างสม่ำเสมอ
3. ข้าพเจ้าจะเชื่อและภาวนาด้วยความไว้วางใจ

ต้องรู้ในสิ่งที่ไม่ควรพูด
ให้มากกว่าสิ่งที่ควรพูด

มากกว่าการมองเห็น

ที่มา... ฟาร์เวิร์ดเมอร์

ผู้โดยสารบนรถประจำทางกำลังมองหาผู้หญิงหน้าตาดีคนหนึ่งที่มีไม้เท้าอยู่ในมืออย่างเห็นอกเห็นใจ เธอเดินขึ้นบันไดรถอย่างระมัดระวังหลังจากชำระค่าโดยสารให้แก่พนักงานแล้ว ใช้มือคลำหาที่นั่ง ค่อย ๆ ก้าวลึกเข้าไปตามช่องทางเดินจนกระทั่งพบที่ว่าง เธอจึงนั่งลง วางกระเป๋าถือไว้บนตัก และเก็บไม้เท้าเอามาพาดไว้บนหน้าขา

หนึ่งปีแล้วที่ ซูซาน วัย 34 ปีได้กลายเป็นคนตาบอด การวินิจฉัยทางการแพทย์ที่ผิดพลาด ทำให้เธอต้องตกอยู่ในโลกมืด ไม่อาจมองเห็นได้อีกต่อไป อารมณ์โกรธแค้น สูญเสียและสับสนตัวเองพล้นอุบัติขึ้น และดำรงอยู่นับแต่นั้นเป็นต้นมา

ก่อนหน้านี้ซูซานสามารถอยู่ได้ด้วยตัวเอง แต่บัดนี้เธอรู้สึกเหมือนถูกลงทัณฑ์ด้วยเคราะห์กรรมสักอย่าง ให้กลายเป็นคนไร้ความสามารถ ช่วยตัวเองไม่ได้ กระทั่งกลายเป็นภาระของคนรอบข้าง *“ทำไมฉันต้องเป็นเช่นนี้”* เธออยากลี้ภัย หัวใจเธอเต็มไปด้วยความโกรธ แต่ไม่ว่าจะร่ำไห้คร่ำครวญ ตีโพยตีพาย หรือสวดมนต์วิงวอนเพียงใด เธอก็ตระหนักถึงความจริงอันเจ็บปวดว่า สายตาเธอนั้นไม่มีวันกลับคืนมาดีได้ดังเดิมอีกแล้ว

เมฆหมอกแห่งความทุกข์ได้ปกคลุมจิตใจที่เคยมองโลกในแง่ดีของซูซานไปเสียแล้ว เพียงแค่จะใช้ชีวิตให้ผ่านไปวันแต่ละวันก็ดูจะส่งสมณเพิ่มความหงุดหงิดและเหนื่อยอ่อนให้เธอเกินจะแบกทานไหว ทั้งหมดนี้จึงทำให้เธอต้องผูกพันอยู่กับมาร์กผู้เป็นสามีแต่เพียงผู้เดียว มาร์กเป็นทหารอากาศซึ่งรักซูซานจนหมดหัวใจ เมื่อแรกที่เขาต้องสูญเสียการมองเห็นไปนั้น เขาได้แต่หวังมองภรรยาจมอยู่กับความมืดหวังครั้งแล้วครั้งเล่า ถัดมาเขาก็ตั้งปณิธานอันแน่วแน่ที่จะช่วยเธอให้กลับมาเป็นคนเข้มแข็ง และมีความมั่นใจในตัวเองเหมือนอย่างที่เคยเป็น

จากประสบการณ์ด้านการทหารที่ถูกฝึกฝนมาอย่างดี เพื่อเผชิญกับสถานการณ์อันละเอียดอ่อน เขาพบว่านี่เป็นศึกรุนแรงที่ยากสุดเท่าที่เขาเคยเผชิญมา และแล้วซูซานก็พร้อมจะกลับไปทำงานอีกครั้งหนึ่ง แต่ปัญหายังมีอยู่ว่าเธอจะเดินทางไปทำงานได้อย่างไร?

ก่อนหน้านี้เธอเคยใช้บริการรถประจำทาง แต่ยามนี้เธอกลับวิตกที่จะต้องไปไหนมาไหนโดยลำพัง มาร์กอาสาขับรถไปส่งเธอ แม้ทั้งคู่จะทำงานกันคนละมุมเมืองเลยก็ตาม ความคิดดังกล่าวทำให้ซูซานสบายใจขึ้น ทั้งยังเป็นการสนองความปรารถนาของมาร์กที่อยากดูแลชีวิตผู้ขาดความมั่นใจที่จะเผชิญกับสถานการณ์อันแปรปรวนที่สุดเช่นนี้ ในไม่ช้ามาร์กก็ตระหนักว่าความคิดนั้นไม่เข้าท่า วนวาย และสิ้นเปลืองมากเกินไป ซูซานต้องกลับไปขึ้นรถประจำทางอีกครั้ง เขาสรุปกับตัวเอง แต่เพียงแค่ว่าคิดจะเอ่ยเรื่องนี้กับเธออย่างไร ก็ทำให้เขารู้สึกหนักใจเสียแล้ว เนื่องจากเธอต้องการคนคอยดูแลอย่างใกล้ชิด บวกกับยังเป็นคนเจ้าอารมณ์อยู่มาก *“เธอจะคิดอย่างไรนะ?”* มาร์กอดปรารภกับตัวเองไม่ได้

เหตุการณ์เป็นไปตามที่มาร์กคาดไว้ไม่มีผิด ซูซานกลัวที่จะกลับมาขึ้นรถประจำทางอีกครั้ง *“ฉันตาบอดนะ”* เธอกล่าวอย่างขมขื่น *“แล้วฉันจะรู้ได้อย่างไรว่าฉันกำลังจะไปไหน มาร์ก...คุณรู้ไหมว่าฉันรู้สึกว่าคุณกำลังจะทอดทิ้งฉัน”* หัวใจมาร์กพลอยปวดร้าวเมื่อได้ยินคำพูดของเธอ เขาจึงสัญญาว่าจะอยู่เป็นเพื่อนเธอทุกเช้าและเย็นจนกว่าเธอจะค่อย ๆ คืนชิน แล้วมันก็เป็นเช่นนั้นจริง ๆ เป็นเวลาสองสัปดาห์ที่ผู้โดยสารบนรถประจำทางสายนั้นได้เห็นมาร์กในเครื่องแบบทหารเต็มยศ ปรากฏร่างอยู่เคียงข้างเป็นเพื่อนเธอทั้งเช้าและเย็นทุกวัน เขาเฝ้าอดทนสอนให้เธอรู้จักใช้ประมาทสัมผัส

อื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการไต่ยืน เพื่อจะได้รู้ว่าขณะนี้กำลังอยู่ที่ใด รวมทั้งยังสอนให้เธอรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ และช่วยเธอผูกมิตรกับพนักงานขับรถ เพื่อที่เธอจะได้ช่วยดูแลหาที่นั่งให้เธออีกทางหนึ่ง

นอกจากนี้เขายังทำให้เธอหิวระได้อะ แม้ในวันที่จะเป็นปัญหา เช่น ตอนที่เธอหกล้มขณะเดินลงรถ หรือตอนที่เธอทำกระเป๋ารถเมล์จนเป็นผลให้เอกสารทั้งหลายทั้งปวงร่วงเกลื่อนทางเดิน ทั้งคู่จะออกเดินทางด้วยกันตอนเช้า แล้วมาร์กก็จะนั่งแท็กซี่กลับไปทำงานตามปกติ ถึงแม้ว่านี่จะดูเป็นการเปลี่ยนแปลงและทำให้มาร์กเห็นตื้นเขินน้อยกว่าความคิดแรก แต่เขาก็รู้ว่ามันแต่เวลาเท่านั้นที่จะช่วยให้เธอสามารถขึ้นรถประจำทางได้ด้วยตัวเอง เขายังเชื่อมั่นในตัวเธอเสมอ ชูชานผู้ไม่เคยเกรงกลัวการท้าทายอันใด และไม่ยอมลืกรถอะไรง่าย ๆ

ในที่สุดวันที่ชูชานรู้สึกว่ามันพร้อมที่จะเดินทางโดยลำพังก็มาถึง ก่อนจะก้าวขึ้นรถประจำทางในเช้าวันจันทร์ เธอได้บอกตมาร์กผู้เป็นสามีและเคยเป็นเพื่อนร่วมทางบนรถที่ติดที่สุดของเธอ ดวงตาของเธอเต็มไปด้วยน้ำตาแห่งความตื่นตันในความซื่อสัตย์ ความอดทน และความรักที่สามีมีต่อเธอ จากนั้นเธอได้กล่าวลา และนั่นเป็นครั้งแรกที่ทั้งสองแยกกันเดินทางไปทำงาน จากวันจันทร์ อังคาร พุธ พฤหัส แต่ละวันดำเนินไปด้วยดี ทว่าอีก ๆ แล้วชูชานไม่เคยรู้สึกดีขึ้นเลย เธอเพียงแต่ทำไปตามปกติ เดินทางไปทำงานด้วยตนเอง เช้าวันศุกร์ เธอยังคงขึ้นรถประจำทางไปทำงานเช่นเคย และเมื่อใกล้จะลงจากรถนั้น เธอได้ยินคนขับรถพูดขึ้นมาว่า "แหม...ผมอิจฉาคุณจัง"

แรกทีเดียวชูชานไม่มั่นใจว่าเธอพูดกับเธอหรือเปล่า ก็ใครเล่าจะอิจฉาคนตาบอดผู้พยายามรวบรวมความกล้าหาญเพื่อที่จะดำรงชีวิตอยู่ให้ได้ แต่ด้วยความอยากรู้ เธอจึงถามกลับไ้ว่า "ทำไมคุณอิจฉาละ" คนขับรถตอบว่า "ผมคงรู้สึกดีมาก ๆ หากมีใครสักคนมาคอยดูแลปกป้องเหมือนอย่างที่คุณได้รับอยู่"

ชูชานไม่เข้าใจในสิ่งที่เขาพูด จึงถามอีก "คุณหมายความว่าอย่างไรกัน" เขาตอบว่า "คุณรู้ไหมว่าทุก ๆ เช้าตลอดสัปดาห์ที่ผ่านมา มีสุภาพบุรุษหน้าตาดีคนหนึ่งใช้รูปแบบบทพราหมณ์ตรงหัวผมมดถนน คอยเฝ้าดูคุณเวลาคุณก้าวลงจากรถ รอดจนมั่นใจว่าคุณได้ข้ามถนนอย่างปลอดภัยแล้ว และยังคงคอยกระซิบให้คุณเดินเข้าไปในอาคารสำนักงานจนเรียบร้อย จากนั้นก็ส่งจูบและคำนับให้กันหนึ่งก่อนจะเดินจากไป นี่ละ! ผมจึงเห็นว่าคุณเป็นสุภาพสตรีที่โชคดีเหลือเกิน"

น้ำตาแห่งความปลื้มปิติค่อย ๆ ไหลรินลงมาอาบแก้มของชูชาน แม้ขณะนี้เธอไม่อาจมองเห็นเขาได้ด้วยสายตาตนเองก็จริง แต่เธอสามารถสัมผัสได้ตลอดเวลาถึงการมีตัวตนอยู่ของมาร์ก เธอช่างโชคดี โชคดีมาก ๆ เพราะเขาได้มอบของขวัญที่มีคุณค่ามากกว่าการมองเห็น "ของขวัญที่เธอไม่จำเป็นต้องได้เห็นก็จะซื้อ" เป็นของขวัญแห่งความรักที่สามารถนำมาซึ่งแสงสว่างไปสู่ทุก ๆ หนแห่งในความมืด>>>

คณะศิษย์เตอร์กาสี กามุชิน

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อเจ้าอาวาส คุณพ่อปลัด สักกาทิบาลวัด และสัตบุรุษทุกท่าน

ที่ได้มีส่วนร่วมทำให้งานฉลองของอาวามสำเร็จไปด้วยดี ขอขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือ กำลังใจ และคำภาวนาที่มอบให้ คณะศิษย์เตอร์จะระลึกถึงทุกท่านเป็นพิเศษ ในคำภาวนา ขอพระเจ้าสถิตกับท่านเสมอ และให้ท่านยึดมั่นอยู่ในพระองค์ตลอดไป

ประกาศ

สรุปข่าว

สรุปการชุมนุมเยาวชน โอกาสปิด 200 ปี ชาตกาลคุณพ่อบอสโก

เมื่อ วันพฤหัสบดีที่ 13 – วันศุกร์ที่ 14 สิงหาคม ค.ศ. 2015 ที่ผ่านมานี้ ได้มีการชุมนุมของเยาวชนจากโรงเรียนในเครือซาเลเซียนทั้งชาย – หญิง กว่า 500 คน ณ โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัยและโรงเรียนนาวิวุฒิก ใน วันศุกร์ที่ 14 สิงหาคม ค.ศ. 2015 เวลา 10.30 น. ได้มีพิธีบูชาขอบพระคุณ โอกาสปิด 200 ปี ชาตกาลคุณพ่อบอสโก และวันฉลองแขวงประจำปี โดย คุณพ่อประเสริฐ สมงาม คุณพ่อเจ้าคณะแขวงซาเลเซียนเป็นประธานในพิธี มีพระสงฆ์ นักบวช บรรดาเยาวชน และสัตบุรุษ เข้าร่วมในพิธีจำนวนมาก

ฉลองวัดนักบุญเวเนซียโอ เพชรบุรี

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมโมทนาคุณพระเจ้า โอกาสฉลอง วัดนักบุญเวเนซียโอ เพชรบุรี ใน วันอาทิตย์ที่ 23 สิงหาคม ค.ศ. 2015 เวลา 10.30 น. โดย พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ เป็นประธานในพิธี

วัดชุมชนวัด

วันอาทิตย์ที่ 23 สิงหาคม ค.ศ. 2015 หลังมิสซาสาย เชิญชวนพี่น้องสัตบุรุษเข้าร่วม “ชุมชนพระคริสต์เจริญชีวิตพระวาจา” ณ ห้องประชุมสภาอภิบาลวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

ระลึกถึงแม่พระองค์อุปถัมภ์

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษร่วมกันระลึกถึงแม่พระองค์อุปถัมภ์ ใน วันจันทร์ที่ 24 สิงหาคม ค.ศ. 2015 เวลา 19.00 น. หลังพิธีจะมีการแห่และสวดสายประคำไปยังถ้ำแม่พระหน้าอาคารเปาโล ที่นั่นจะมีการเผาจดหมายที่พี่น้องสัตบุรุษได้เขียนถึงแม่พระและรับพรจากพระสงฆ์

ฉลองวัดแม่พระราชินีแห่งสากลโลก กาญจนบุรี

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมโมทนาคุณพระเจ้า โอกาสฉลอง วัดแม่พระราชินีแห่งสากลโลก กาญจนบุรี (หลังสุสานนานาชาติ ดอนรัก) ใน วันอาทิตย์ที่ 30 สิงหาคม ค.ศ. 2015 เวลา 10.00 น. โดย พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ เป็นประธานในพิธี

วันศุกร์คืนเดือน

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ ใน วันศุกร์ที่ 4 กันยายน ค.ศ. 2015 (วันศุกร์ต้นเดือน) เวลา 19.00 น. ณ วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง ตอนเช้ามีการส่งทีลมหาสนิทแก่ผู้เจ็บป่วยสูงอายุที่ไม่สามารถมาวัดตามปกติ แต่สิ่งสำคัญขอให้แต่ละคนได้เตรียมตัวรับพระเยซูเจ้าอย่างพร้อมเพรียงด้วย

ฉลองอาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมโมทนาคุณพระเจ้า โอกาสฉลอง อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก ต.บางนกแขวก อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม ใน วันอาทิตย์ที่ 6 กันยายน ค.ศ. 2015 เวลา 10.00 น. โดย พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ เป็นประธานในพิธี

ปฏิทิน บุษาบอบพระคุณ ประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	สิงหาคม 2015 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 23 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 21 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ มีคาแอล เหยือก - อันนา มัน แฉวเจริญ สุขสำราญสำหรับสัตบุรุษ อุทิศแด่ มาริอา ฐิติมา น้ำทรัพย์	คุณจารุพรรณ เทียนทอง วัด สัตบุรุษ
จันทร์ที่ 24 19.00 น.	ฉลอง น.บาริโธโลมิว อัครสาวก สุขสำราญสำหรับสุขภาพ คุณสุรพล ว่องวิทย์ อุทิศแด่ โยเซฟ ยงยุทธ - มาริอา ฟา จิระภัทรศิลป์ อุทิศแด่ ฟรังซิสโก ก๊อก เชียงเจิว (ครบ 21 ปี)	พี่ - น้อง คุณจิรพรรณ กล้าศรี ครอบครัวสุวรรณรังสิกุล
อังคารที่ 25 19.00 น.	น.หลุยส์ กษัตริย์แห่งฝรั่งเศส น.โยเซฟ กาลาซานส์ พระสงฆ์ อุทิศแด่ มาริอา จันทรา สุเสงี่ยม อุทิศแด่ อากาธา กิมซัน - เซซีลีอา สุ่มซัน - เลาเรนเต ลำพูน - เปาโล เอ็น - โรชา โส่ย และญาติพี่น้องผู้ล่วงลับ	พี่ - น้อง ครอบครัวคิมแทน
พุธที่ 26 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 21 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ มาริอา นารี แซ่ฮุ้น อุทิศแด่ มาริอา จ๊ับ แซ่เฮง	ลูก - หลาน ลูก - หลาน
พฤหัสบดีที่ 27 19.00 น.	ระลึกถึง น.โมนิกา อุทิศแด่ โยเซฟ เกษม ศิริโชติ (ครบ 22 ปี) อุทิศแด่ โยเซฟ ชิงรุ มียาโมโต (ครบ 25 ปี) อุทิศแด่ เวตซีอา เกษม ยั้งยีน	ครอบครัวศิริโชติ คุณสุมาลี ฉัตรวุฒิชัย คุณกัญญาณัฐ ยั้งยีน
ศุกร์ที่ 28 19.00 น.	ระลึกถึง น.ออกัสติน พระสังฆราชและนักปราชญ์แห่งพระศาสนจักร สุขสำราญสำหรับครอบครัว คุณเปี่ยม ชำนาญฤทธิ์ อุทิศแด่ เลาเรนเต จำลอง - เปโตร ณรงค์ - โยเซฟ สมเกียรติ - อักษณส อามรี ระดมกิจ	คุณวัชร ชำนาญฤทธิ์ คุณนที ระดมกิจ
เสาร์ที่ 29 19.00 น.	ระลึกถึง น.ยอห์น แบปติสต์ ถูกตัดศีรษะ สุขสำราญวันคล้ายวันเกิดลูกชาย อุทิศแด่ มาริอา สุข เชียงจิน (ครบ 100 วัน) อุทิศแด่ โยเซฟ สด เชียงเจิว (ครบ 37 ปี)	คุณอุมาพร โรจนกาญจนานันต์ ลูก - หลาน ลูก - หลาน